

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж1 2415/24
6.6.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Ане Поповић, председника већа, Александра Ивановића и Марине Кларић Живковић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА, из ..., чији је пуномоћник Радослав Тадић, адвокат из Уба, ул.Карађорђева бр.1, против туженог Холдинг корпорација за металопрераду, оснивање, финансирање и управљање “КРУШИК” а.д. Ваљево, са седиштем у Ваљеву, ул. Владике Николаја бр.59, ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Основног суда у Ваљеву П1 207/23 од 19.3.2024. године, у седници већа одржаној дана 6.6.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Основног суда у Ваљеву П1 207/23 од 19.3.2024. године и **УСВАЈА** се тужбени захтев тужиоца па се **ПОНИШТАВА** као незаконито решење туженог о отказу уговора о раду због одбијања запосленог да закључи анекс уговора о раду ради премештаја на други одговарајући посао бр.32/10-4912 од 6.11.2003. године и тужени се **ОБАВЕЗУЈЕ** да тужиоца врати на рад.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени да тужиоцу накнади трошкове првостепеног парничног поступка у укупном износу од 54.000,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде. .

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени да тужиоцу накнади трошкове другостепеног поступка у укупном износу од 49.500,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеу П1 207/23 од 19.3.2024. године одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи као незаконито решење туженог због одбијања запосленог да закључи анекс уговора о раду ради премештаја на други одговарајући посао бр.32/10-4912 од 6.11.2003. године и да се обавезе тужени да тужиоца врати на рад.

Против наведене пресуде, жалбу је благовремено изјавио тужилац, побијајући је у целости из свих законских разлога, са предлогом као у жалби.

Испитујући правилност и законитост ожалбене пресуде у границама овлашћења прописаних одредбом члана 386 Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11...), Апелациони суд у Београду је оценио да је жалба основана.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из одредбе члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП-а, на које другостепени суд пази по службеној дужности, нити се жалбом указује на друге битне повреде одредаба парничног поступка.

Према чињеничном стању утврђеном у првостепеном поступку, тужилац је најпре био у радном односу код туженог на одређено време на основу Уговора о раду бр.32-12-7487 од 06.12.2017. године на пословима "израде делова на дорадним машинама и ручна дорада II". Потом је уговором о раду бр.32/12-2031 од 15.4.2022. године засновао радни однос на неодређено време на истим пословима. Тужени је тужиоцу дана 22.11.2023. године отказао уговор о раду решењем бр.32-10-4912 од 6.11.2023. године због одбијања тужиоца да закључи анекс уговора о раду ради премештаја на други одговарајући посао. У обавештењу које је тужиоцу достављено уз анекс је, у тачки 4 наведено следеће као правне последице: "уколико се у остављеном року не изјасните о овој понуди односно одбијете потписивање понуђеног анекса сматраће се да сте исту одбили али задржавате право да у судском поступку поводом отказа уговора о раду у смислу члана 179 став 5 тачка 2 Закона о раду оспоравате законитост овог анекса".

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је применом одредбе члана 171 и 172 Закона о раду у вези са одредбом члана 179 став 3 тачка 2 истог закона оценио да је тужиоцу законито отказан уговор о раду. Наиме, наведена формулација је по мишљењу првостепеног суда довољно јасна и не оставља запосленог у заблуди поводом последице непотписивања анекса уговора о раду (односно јасно је да ће бити отказаног уговора о раду уколико не потпише анекс).

Доносећи ожалбену пресуду, првостепени суд је на правилно утврђено чињенично стање погрешно применио материјално право.

Одредбом члана 171 став 1 тачка 1 Закона о раду ("Службени гласник РС", бр. 24/05...75/14) је прописано да послодавац може запосленом да понуди измену

уговорених услова рада ради премештаја на други одговарајући посао, због потребе процеса и организације рада.

Чланом 172 истог закона, предвиђено је да уз анекс уговора о раду послодавац је дужан да запосленом достави писмено обавештење које садржи разлоге за понуђени анекс уговора, рок у коме запослени треба да се изјасни који не може бити краћи од 8 радних дана и правне последице које могу да настану непотписивањем анекса уговора (став 1), да ако запослени потпише анекс уговора у остављеном року, задржава право да пред надлежним судом оспорава законитост тог анекса (став 2), да запослени који одбије понуду анекса уговора у остављеном року, задржава право да у судском поступку поводом отказа уговора о раду у смислу члана 179 став 5 тачка 2 овог закона, оспорава законитост анекса уговора (став 3), да се сматра да је запослени одбио понуду анекса уговора ако не потпише уговор у року из става 1 овог члана (став 4).

Чланом 179 став 5 тачка 2 Закона о раду је прописано да запосленом може да престане радни однос ако за то постоји оправдан разлог који се односи на потребе послодавца и то ако одбије закључење анекса уговора о раду у смислу члана 171 став 1 тачка 1-5 овог закона.

По оцени овог суда као другостепеног, решење о отказу уговора о раду тужиоцу је незаконито јер тужени приликом отказа уговора о раду није поступао у складу са цитираним одредбама члана 171 и 172 Закона о раду. Послодавац је дужан да јасно и прецизно образложи тужиоцу могућност да иако незадовољан садржином понуде, понуду прихвати и потпише анекс и тиме задржи право да пред надлежним судом оспорава законитост анекса уговора о раду, истовремено не излажући се правној последици неприхватања понуде, а што је у конкретном случају изостало због чега није било места отказу уговора о раду тужиоцу.

Из целине изложених разлога, Апелациони суд у Београду је преиначио првостепену пресуду.

Последица поништаја незаконите одлуке о престанку радног односа запосленом, у смислу правила из члана 191 Закона о раду, је реституција права запосленог, па је преиначена и одлука у том делу ожалбене пресуде и усвојен је тужбени захтев тужиоца за враћање на рад.

Тужилац је успео у спору, па је тужени обавезан да тужиоцу применом правила из члана 153, 154 и 163 ЗПП, накнади трошкове које је у поступку пред првостепеним судом имао и то за састав тужбе у износу од 24.750,00 динара и за приступ адвоката на једном одржаном рочишту у износу 29.250,00 динара, што укупно износи 54.000,00 динара.

Тужилац је успео у поступку по жалби, па је тужени обавезан да тужиоцу накнади трошкове за састав жалбе у износу од 49.500,00 динара.

Из изложених разлога, применом одредбе члана 394 тачка 4 и 165 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр. 72/11...18/20), одлучено је као у изреци пресуде.

**Председник већа – судија
Ана Поповић с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић**